

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 74.

Tiende Session.

23de Møde.

Tirsdagen den 2den Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Han har altsaa sagt, at de efter Lovgiverens Mening ikke følge Sandheden i de hemmelige Erklæringer; thi Lovgiveren gaaer ud fra, at de give dem altfor fordeelagtige. Men kort efter kom han til et andet Raisonnement, som forekommer mig strider derimod; han sagde nemlig, at Embedsmændene havde imod at give disse Erklæringer offentlig, fordi de frygtede for Bedkommende; men naar de nu give dem altfor fordeelagtige, saa have de ingen Grund til at frygte for Ansøgeren, (Tillisch: Det er den sædvanlige Forvanskning af mine Ord!); de blive ikke vrede, naar der gives dem altfor fordeelagtige anbefalinger. Naar han altsaa siger, at Erklæringerne vilde blive meget mere fordeelagtige, naar de skulde blive bekendte, og at de allerede ere fordeelagtige, skjøndt de ikke blive bekendte for de Bedkommende, saa synes jeg, at den Inconsequents, som den ærede Rigsdagsmand vilde finde hos mig, findes hos ham i lige saa høi, ja, i den allerhøieste Grad, i saa høi en Grad, som det vel er muligt. — Men nu kom den ærede Rigsdagsmand til at tale om Sogneforstanderskaberne, og han nævnte Sogneforstanderskabet ved en „han“ (Tillisch: Sogneforstanderen!); Sogneforstanderen giver ingen Erklæringer; det er Sogneforstanderskabet, der giver Erklæringerne, og i de allerfleste Tilfælde gjør det ingen Hemmelighed af dem. Heri troer jeg, at de, der kjende Forholdene

paa Landet, ville give mig Medhold (Stemmer: Ja!), saa at altsaa den Støtte, som den ærede Rigsdagsmand deri vil søge, falder aldeles bort, og jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at den falder endnu mere bort, fordi Lovforslaget ikke blot indbefatter de Erklæringer, som Embedsmændene give, men ogsaa alle andre Erklæringer; dersom derfor et Sogneforstanderskab ikke vil lade Ansøgeren blive bekendt med den afgivne Erklæring, falder det med ind under Loven. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at det var især Embedsmændene, som det skulde gaae ud over; men det gaaer ud over alle dem, der have Erklæringer at afgive; men da det i de fleste Tilfælde er Embedsmændene, der afgive Erklæringer, bliver det fornemmelig dem, især da de communale Autoriteter ikke gjøre nogen Hemmelighed af deres Erklæringer. Men nu komme vi til dette mærkelige Exempel eller Beviis med Henhyn til en Forbryder, som har gjort sig skyldig i store og væsentlige Forbrydelser der paa Egnen. Et af To maa nu være Tilfældet; enten er den store, farlige Forbryder bleven attraperet og sidder arresteret, og Undersøgelse er indledet imod ham; han kan altsaa hverken indgive noget Andragende eller nogen Klage, og det hele Exempel passer derfor slet ikke; thi en Mand i den Stilling kan ikke komme til at indgive nogen Klage over vedkommende Embedsmand paa Grund af hans Fremgangsmaade imod ham, saalænge Undersøgelserne vare; men nu sætter jeg, at han ikke er attraperet, saa komme vi til det Farlige, som jeg vel beder bemærket, saa kan Herredsfogden meget godt troe, at det er en grov og farlig Forbryder, uden at han virkelig er det. Man har ofte seet, at der har været me-